

[Poul Schlüter.]

jelsen. Nu må vi arbejde for, at den bliver yderst kortvarig.

Der er mange pæne ord i åbningstalen, men jeg synes alligevel, den afslører, at regeringen over for en serie store samfundsspørgsmål savner mod og handlekraft. Statsministeren viger ligesom i åbningstalen uden om de virkelige økonomiske problemer, lister ligesom hen over det katalog af uløste vanskeligheder, vi kender. Derfor tror jeg, at åbningstalen i politisk perspektiv betyder, at det borgerlige flertal i folketinget bedre end tidligere vil forstå, at der nu engang skal bygges en politik op i fællesskab, som kan være et modstykke til socialdemokratiet.

I det konservative folkeparti bedømmer vi det nu som før på den måde, at socialdemokratiet nok ikke evner at føre landet på lang sigt ud af den misere, vi er inde i.

Og så kommer jeg til den dagsorden, hr. Glistrup har foreslået. Jeg ved ikke, om jeg tør driste mig til den kompliment, at den er snedig. Det er egentlig en dagsorden af den slags, som selv gammelpartierne omsider er vokset fra, for den er jo ikke stillet i forventningen om, at den kan blive vedtaget. Det er klart for os alle. Hr. Glistrup ved, i det øjeblik han læser dagsordenen op, at denne dagsorden ikke kan vedtages. Den er ikke foreslået for at søge at samle de ikke-socialistiske partier. Den er foreslået med det modsatte formål helt direkte. Den er naturligvis foreslået for at demonstrere en splittelse af de borgerlige partier, ellers var den vel heller ikke foreslået af hr. Glistrup fuldstændig uden kontakt til andre partier her i salen, som han teoretisk kunne tænkes at ville søge at friste.

Jeg vil sige om den, at vi vil gerne bidrage til at styrte den nuværende regering, når der er udsigt til, at vi kan få en anden og bedre. Men det er der ikke i dag, og det ved hr. Glistrup. Hr. Glistrups dagsorden skaffer ikke landet en ny regering, ikke engang en ny politik, for hr. Glistrups dagsorden indeholder jo ikke ét ord om, hvilken politik der så skal føres. Det kræver da også noget helt andet end dagsordener. Det kræver en seriøs tillidsbetonet indsats. Hvis hr. Glistrup en dag skulle få lyst til noget sådant, en seriøs og tillidsbetonet indsats, så kan vi i al fald snakke sammen, måske også om i fællesskab at styrte regeringer, men ikke et øjeblik før.

Jens Møller (KrF):

Denne samling begynder i skyggen af overordentlig store problemer for vort land. På det økonomiske område kæmper vi stadig med en alt for stor arbejdsløshed og med et stadig voksende underskud i vor samhandel med udlandet og en deraf følgende uhyrlig stor gældsbyrde.

På det kulturelt-etiske område er der stadig alt for mange, der ikke har indset, at en fortsat libertarianisme fører til en stadig stigende følelse af meningsløshed og fremmedgjorthed hos store grupper i vort folk.

Og på det politiske felt får mistilliden til demokratiet og de ansvarlige politikere stadig alt for gode vækstbetingelser med den følge, at de ekstreme standpunkter styrkes og det nødvendige samarbejde vanskeliggøres.

Vor alvorlige økonomiske situation skyldes en fejlagtig politik i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne. Den tids politikere manglede det nødvendige mod og den nødvendige forudseenhed til at modstå presset fra interessegrupper og vælgergrupper, der arbejdede for at skaffe økonomiske fordele til netop deres gruppe. Resultatet var, at man selv i opgangstider med fuld beskæftigelse tillod et overforbrug. Da krisen satte ind i midten af 1970'erne, havde vi derfor ikke nogen opsparat kapital at tære på, men kun en gæld til udlandet, der hæmmede vores økonomiske muligheder, f. eks. derved at vi er tvunget til at opretholde en alt for høj rente.

Af mange grunde kan en sådan underskuds-politik ikke fortsætte. Her skal nævnes fire.

Fortsat underskud på betalingsbalancen er undergravende for fremtidens beskæftigelse i Danmark.

Fortsat underskud på betalingsbalancen påfører fremtidens generationer af danske en enorm gældsbyrde i form af renter og afdrag på udlandsgælden.

Fortsat underskud på betalingsbalancen medfører, at Danmark mister sin selvstændighed i den økonomiske politik og risikerer at komme under administration af sine kreditorer.

Underskud på betalingsbalancen er udtryk for, at den danske befolkning lever over evne. Dette er i international sammenhæng umoralsk, især over for de nødlidende i u-landene.

Det er således nødvendigt med et sporskifte i dansk økonomi, så vi kan genskabe den fulde